

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

24 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componența:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2014, în cauza penală în privința lui

Levinte Petru Stepan, născut la 13 mai 1993, originar din r-l Strășeni, s. Trușeni, domiciliat r-l Ialoveni, s. Costești,

Bostănică Adrian Vasile, născut la 24 august 1988, originar și domiciliat în r-l Strășeni, s. Trușeni,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță din 21.06.2011 pînă la 06.06.2013

2. în instanța de apel din 15.07.2013 pînă la 09.10.2014

3. în instanța de recurs din 23.12.2014 pînă la 24.02.2015

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 06 iunie 2013:

- Bostănică A.V. a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și că fapta nu a fost comisă de inculpat;

- Levinte P.S. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 100 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Acțiunea civilă de reparare a prejudiciului material, înaintată de către Cernei Mihail Tudor către Levinte P.S., a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța civilă.

2. De către organul de urmărire penală, Bostănică A.V. a fost învinuit de faptul, că la 20 martie 2011, în jurul orei 22.00, aflându-se în s.Hansca, r-l Ialoveni, împreună cu Levinte P.S., ambii fiind în stare de ebrietate alcoolică, în apropierea ÎI „Hanul Vechi”, încalcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, din motive huliganice, s-au apropiat de Cernei M.T. și fără motiv i-au aplicat acestuia o lovitură cu o vergea din metal peste cap, numindu-l cu cuvinte necenzurate, după care i-au mai aplicat ultimului câteva lovituri peste diferite părți

ale corpului cu mâinile și picioarele, cauzându-i leziuni corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1206/D din 30.05.2011, au fost calificate ca vătămări corporale medii.

Tot el, la 20 martie 2011, în jurul orei 22.00, aflându-se în s.Hansca, r-l Ialoveni, împreună cu Levinte P.S., ambii fiind în stare de ebrietate alcoolică, în apropierea ÎI „Hanul Vechi”, avînd scopul vătămării intenționate a integrității corporale și a sănătății, s-au apropiat de Cernei M.T. și i-au aplicat acestuia lovituri peste diferite părți ale corpului cu mâinile și picioarele, cauzându-i leziuni corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1206/D din 30.05.2011, au fost calificate ca vătămări corporale medii.

Astfel, acțiunile lui Bostănică A.V., de către organul de urmărire penală au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, *huliganismul agravat, adică, acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, cu aplicarea obiectului pentru vătămarea integrității corporale și sănătății și în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care a fost urmată de o dereglare îndelungată a sănătății, de două persoane.*

Potrivit sentinței, Levinte P.S., la 20 martie 2011, în jurul orei 22.00, aflându-se în s.Hansca, r-l Ialoveni, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în apropierea ÎI „Hanul Vechi”, în timpul unei certii apărute spontan, în baza relațiilor personale ostile cu Cernei M.T., avînd scopul vătămării intenționate a integrității corporale și a sănătății, i-a aplicat acestuia câteva lovituri peste diferite părți ale corpului cu mâinile și picioarele, cauzându-i leziuni corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1206/D din 30.05.2011, au fost calificate ca vătămări corporale medii.

Astfel, acțiunile lui Levinte P.S., de către instanța de fond, au fost recalificate din art. 287 alin. (3) Cod penal în art. 152 alin. (1) Cod penal, *vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art. 151, dar care a fost urmată de o dereglare îndelungată a sănătății.*

3. Sentința menționată a fost contestată cu apel de către procurorul în Procuratura Ialoveni, Dermenji Valeriu, în care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: Levinte P.S. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, iar Bostănică A.V. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 3 ani închisoare, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare. Potrivit art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni să-i fie stabilit lui Bostănică A.V., definitiv pedeapsa de 5 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis și admiterea acțiunii civile, cu încasarea în beneficiul lui Cernei M.T., de la Levinte P.S. și Bostănică A.V., în mod solidar, a sumei de 10 000 lei.

În motivarea apelului, procurorul a invocat dezacordul cu modalitatea de apreciere de către instanța de fond a probelor administrate la dosar, care în opinia părții acuzării demonstrează vinovăția lui Levinte P.S. și Bostănică A.V. de cele imputate, fapt ce a dus la o încadrare juridică greșită a acțiunilor acestora, precum și blîndețea pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2014, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Instanța de apel a menționat că urmărirea penală și judecata în fond s-a desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu s-au constatat încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate. Starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței. Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sînt admisibile și sînt apreciate conform prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală. Astfel, sînt pertinente, concludente, utile și veridice probele puse la baza achitării lui Bostănică A.V. Concluziile instanței cu privire la achitarea lui Bostănică A.V. sunt formate în urma cercetării și examinării probelor prezentate de părți, în cumul, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Instanța de apel a pus la baza sentinței probele, la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură, fiind asigurate cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor sale.

Bostănică A.V. pe tot parcursul procesului penal, inclusiv și în ședința de judecată, a respins învinuirea, motivând că nu se consideră vinovat în săvârșirea infracțiunii imputate.

În cazul în care nu s-a cerut cercetarea martorilor, instanța de apel a apreciat, că prin ansamblul de probe prezentat în ședința de judecată în apel nu se demonstrează vinovăția lui Bostănică A.V. în săvârșirea infracțiunii imputate, astfel, sentința de achitare nu poate fi casată.

Cu privire la motivele invocate de procuror, ce vizează cererea de condamnare a lui Levinte P.S. în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, instanța de apel le-a apreciat ca fiind nefondate. Urmărirea penală și judecata în fond s-au desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate. Starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței care cuprinde elementele definitorii condamnării prevăzute de articolul 394 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală. Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sînt admisibile și sînt apreciate conform prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală.

În acest context, nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței.

În această ordine de idei, instanța de apel a considerat că, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpatul Levinte P.S. și semnele componenței de infracțiune prevăzute la articolul 152 alin.(1) Cod penal.

Cu privire la pedeapsa aplicată inculpatului Levinte P.S., instanța de apel a apreciat că la soluționarea chestiunii respective s-a acordat deplină eficiență prevederilor articolului 7, 61 și 75 Cod penal, astfel, fiind aplicată în limitele prevăzute de lege.

5. Decizia instanței de apel se contestă cu recurs ordinar, de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron C., care solicită casarea parțială a acesteia, cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, invocând argumente identice cu cele invocate în apel.

6. Judecând motivele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează, că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) ale aceleiași norme prevăd că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală. În cazul supus judecării Colegiul constată că, instanța de apel la examinarea apelului declarat a respectat cerințele art. 101 și 414 Cod de procedură penală.

Analizând textul recursului declarat, Colegiul penal lărgit constată că recurentul pune la baza recursului dezacordul cu aprecierea probelor administrate la dosar de către instanța de apel, fapt care a dus la încadrarea juridică greșită a acțiunilor lui Bostănică A.V. și Levinte P.S. Aici, Colegiul evidențiază că argumentul în cauză a fost invocat și în apel de către partea acuzării, astfel, întru expunerea concluziilor sale Colegiul va purcede la verificarea deciziei în cumul cu sentința adoptată pe caz.

Din materialele cauzei se reține că Bostănică A.V., de către organul de urmărire penală a fost învinuit, de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, *huliganismul agravat, adică, acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, cu aplicarea obiectului*

pentru vătămarea integrității corporale și sănătății și de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care a fost urmată de o dereglare îndelungată a sănătății, de două persoane, iar Levinte P.S. numai de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganismul agravat.

Instanța de fond l-a achitat pe Bostănică A.V. de sub învinuirea de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și că fapta nu a fost comisă de inculpat, iar acțiunile lui Levinte P.S. au fost reîncadrate din art. 287 alin. (3) Cod penal în art. 152 alin. (1) Cod penal, *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

La etapa judecării cauzei în instanța de apel, procurorul a modificat învinuirea în privința lui Levinte P.S., în sensul agravării, învinuindu-l de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Instanța de apel a menținut concluziile instanței de fond.

Analizând conținutul sentinței, Colegiul constată că, la adoptarea soluției de achitare instanța de fond s-a bazat pe următoarele concluzii privind aprecierea probelor, printre care și declarațiile date în instanța de fond de către:

- inculpatul Bostănică A.V.: *„...Levinte Petru a ieșit din bar împreună cu Cernei Mihail la fumat. Peste vre-o 10 minute vânzătoarea a zis că închide localul și el împreună cu Cebotari Vitalie au ieșit afară și l-au văzut la o distanță de 5-6 metri de la bar pe Cernei Mihail jos și pe Levinte Petru lângă el...”* (f.d. 29-32, v.3);

- inculpatul Levinte P.S.: *„...A ieșit împreună cu Cernei Mihail din bar să fumeze. Acolo Cernei Mihail, care anterior a avut un conflict cu tatăl său i-a spus că 1-a bătut pe tatăl lui și ă1 va bate și pe el. El 1-a lovit pe Cernei Mihail cu pumnul în față și cu piciorul, și acesta a căzut jos cu capul de beton. Nu a văzut ca Bostănică Adrian să-1 fi lovit pe Cernei Mihail...”* (f.d. 26-28, v.3);

- partea vătămată Cernei M.T.: *„...Cine m-a lovit nu am văzut, la fel nici câte persoane nu am văzut...”* (f.d. 12-14, v.3);

- martorul Bostănică Avram Andrei: *„...Cernei Mihail cu Levinte au ieșit să fumeze. Eu am rămas cu Bostănică Adrian și Cebotari Vitalie în bar, peste câteva minute am ieșit afară, toți trei. Cernei Mihail ședea jos. Levinte Petru era lângă el...”* (f.d. 20-22, v.3);

- martorul Cebotari V.A.: *„...Levinte Petru a ieșit împreună cu Cernei Mihail din bar să fumeze. Când a ieșit din bar 1-a văzut pe Cernei Mihail jos... A înțeles că Levinte Petru 1-a bătut pe Cernei Mihail din motivul că acesta a avut un conflict cu tatăl lui...”* (f.d. 15-16, v.3).

De asemenea, Colegiul menționează că instanța de fond la adoptarea soluției de achitare, a supus analizei și declarațiile părții vătămate Cernei M.T., de la etapa urmăririi penale:

- din 18.04.2011: *„...eu nu țin minte dacă afară în fața barului ardea lumină, am făcut doi pași de la ușa barului și în fața mea a apărut un grup de vre-o patru persoane, dintre care nu am recunoscut pe nimeni. Din grupul acestor băieți de mine s-a apropiat un bărbat pe*

care nu l-am recunoscut, nu țin minte dacă mi-a spus careva cuvinte și m-a lovit odată cu o „armatură” în regiunea capului, la frunte...” (f.d. 27-29, v.1);

- din 23.05.2011: „...pe mine m-au bătut Bostănică Adrian, Cebotari Vitalie și Levinte Petru, m-au lovit cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, dar nu știu cine m-a lovit primul cu „armatura” pentru că am ieșit din bar de la lumină la întuneric și nu am reușit să deprind ochii cu întunericul...” (f.d. 30-31, v.1);

- din 07.06.2011: „...fiind în stare de ebrietate avansată a hotărât să meargă acasă și ieșind din bar afară în direcția ușii de la intrarea în bar, unde lumina bătea drept în față a văzut câteva siluete de persoane și tot în acel moment a primit o lovitură în cap cu un obiect metalic și a pierdut cunoștința...” (f.d. 129-130, v.1);

- de la confruntarea cu Levinte P.S. din 26.05.2011: „...Levinte Petru mi-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului...” (f.d. 123-124, v.1);

- de la confruntarea cu Cebotari V.A. din 26.05.2011: „...Când am ieșit din bar Cebotari Vitalie m-a lovit de multe ori cu pumnii și picioarele în toate regiunile corpului...” (f.d. 125-126, v.1);

- de la confruntarea cu Bostănică A.V. din 26.05.2011: „...nu pot să spun dacă la 20.03.2011 Cebotari Vitalie mi-a aplicat careva lovituri...” (f.d. 127-128, v.1).

Colegiul atestă că, apreciind declarațiile părții vătămate pe parcursul procesului penal, instanța de fond constatând contradictorialitatea declarațiilor părții vătămate, întemeiat a conchis: „Astfel în ședința de judecată s-a stabilit că declarațiile părții vătămate Cernei Mihail sunt contradictorii și bazate pe presupuneri în ce privește aplicarea violenței asupra sa din partea lui Bostănică Adrian. În ședința de judecată s-a stabilit că Cernei Mihail la momentul când a fost bătut era în stare de ebrietate alcoolică avansată, fapt constatat în raportul de expertiză medico-legală nr.1206/D din 30.05.2011. Instanța de judecată consideră că în circumstanțele descrise, declarațiile părții vătămate Cernei Mihail referitor la săvârșirea acțiunilor violente în privința sa de către Bostănică Adrian trezesc dubii care nu pot fi înlăturate și deci în conformitate cu prevederile art.8 al.3 CPP, urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată a ajuns la concluzia că probe exacte, care ar confirma că Bostănică Adrian a aplicat violență în privința lui Cernei Mihail nu sunt și deci fapta prin care părții vătămate Cernei Mihail i-a fost provocată vătămare medie a integrității corporale nu a fost săvârșită de Bostănică Adrian”.

Astfel, se constată de către Colegiu, că instanța de fond printr-un examen al declarațiilor părții vătămate, inculpaților, martorilor și altor mijloace de probă administrate în cauză în cursul urmăririi penale, coroborate cu cele administrate direct și nemijlocit în ședința de judecată, a reținut corect situația de fapt, ca consecință adoptând o soluție de achitare de sub învinuirea săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, în privința lui Bostănică A.V.

Analizând conținutul deciziei, Colegiul consideră că, instanța de apel în mod just a stabilit că nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de achitare, în privința lui Bostănică A.V. pe acest capăt de învinuire și ca urmare constatând că, starea de fapt stabilită de prima instanță concordă cu circumstanțele

stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței, concluzie corect susținută de către instanța de apel.

Cu referire la capătul de învinuire în privința lui Bostănică A.V., în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, Colegiul reține corectitudinea concluziei instanței de fond „În ședința de judecată de către acuzatorul de stat nu s-a probat faptul că Bostănică Adrian și Levinte Petru au avut intenție directă să încalce grosolan ordinea publică, exprimând astfel o vădită lipsă de respect față de societate, au conștientizat și dorit acest fapt, și deci în acțiunile lor lipsește latura subiectivă a huliganismului”.

În acest context Colegiul reiterează și constatările întemeiate a instanței de apel: „Versiunea lui Bostănică A.V. nu este combătută prin probele prezentate de partea învinuirii, totodată sentința cuprinde descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului Bostănică, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării... Considerentele primei instanțe sânt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, care au dus la soluția de achitare a lui Bostănică A.V. Concluziile privind achitarea lui Bostănică A.V. sunt motivate sub aspectul, că vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate nu este dovedită în cadrul procesului penal, deci fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.”

Raportînd concluziile instanțelor de judecată la materialele cauzei, Colegiul conchide că, atît instanța de fond cît și instanța de apel au făcut o analiză completă a tuturor probelor administrate în cadrul procesului penal, stabilind fără echivoc nevinovăția lui Bostănică A.V. sub aspectul comiterii infracțiunii prevăzute în art. 287 alin. (3) Cod penal.

Astfel, în opinia Colegiului, instanța de fond și instanța de apel întemeiat au dedus oportunitatea soluției de achitare în privința lui Bostănică A.V., în baza art. 390 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, întrucât în acțiunile lui lipsește fapta huliganismului agravant, iar fapta de cauzare a vătămării corporale medii părții vătămate nu a fost săvârșită de acesta.

Cu referire la argumentul recurentului, privind modalitatea de apreciere a probelor, instanța de recurs constată că instanța de apel ținînd cont de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat probele administrate la dosar, dînd citire materialelor cauzei, verificîndu-le și apreciîndu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ca urmare corect a menținut starea de fapt stabilită de instanța de fond. În acest context, Colegiul reține că, angajarea răspunderii penale a lui Bostănică A.V. nu se poate dispune doar în baza datelor probabile și nu probe certe, așa cum cer rigorile procesului penal pentru a dispune condamnarea unei persoane. Ca rezultat pentru considerentele de fapt și de drept expuse, Colegiul va menține soluția de achitare a instanței de fond și de apel în privința lui Bostănică A.V., ca o consecință directă a lipsei probelor în sensul învinuirii înaintate.

În ceea ce privește acuzația inculpatului Levinte P.S. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, instanța de recurs atestă concluzia justificată a instanței de fond, privind lipsa probelor administrate la dosar ce ar

demonstra că acțiunile violente a lui Levinte P.S. în privința părții vătămate au fost însoțite de acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o lipsă de respect față de societate, precum și acțiuni care se deosebesc printr-o obraznicie deosebită. Inculpatul Levinte P.S. pe parcursul procesului penal în cauză a dat declarații consecvente, precum cearta cu partea vătămată a început din motiv că ultimul anterior a avut un conflict cu tatăl inculpatului. Acest fapt a fost confirmat chiar și de partea vătămată. Mai mult ca atât, inculpatul Levinte P.S. singur a recunoscut faptul aplicării părții vătămate a loviturilor cu pumnul în față și cu piciorul peste corp. Ca urmare, instanța de fond în mod just, a conchis că acțiunile violente a lui Levinte P.S. în privința părții vătămate au fost provocate de relații ostile, acțiuni ce urmează a fi calificate ca acțiuni împotriva personalității. Astfel, aceste lovituri aplicate intenționat, de către instanța de fond corect au fost apreciate ca fiind în legătură cauzală directă cu vătămarea corporală medie, cauzată părții vătămate.

În consecință, instanța de fond justificat și întemeiat a recalificat acțiunile inculpatului Levinte P.S. din art. 287 alin. (3) în art. 152 alin. (1) Cod penal, deoarece acesta prin acțiuni intenționate a săvârșit vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

Pe această linie de idei, Colegiul consideră că instanța de fond a apreciat just probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza hotărârii, acestea fiind obținute legal, care sânt admisibile și sânt apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de fond a soluționat cazul, examinând toate probele în ansamblu, unele probe fiind motivat respinse, altele acceptate. La aprecierea probelor judecătorești sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți, în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Colegiul constată că instanța de apel corect a concluzionat precum la caz nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de fond și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții de cât cea pe care materialul probator o susține.

Astfel, Colegiul menționează că instanța de apel, uzând de dreptul de a verifica legalitatea și temeinicia sentinței atacate, prin efectuarea atât a unei aprecieri proprii asupra veracității fiecărui mijloc de probă în parte, cât și a unei aprecieri de ansamblu a concluziei finale dedusă din totalitatea probelor administrate, și-a format o convingere intimă, proprie cu privire la starea de fapt, similară cu cea constatată de prima instanță, deducând oportunitatea unei soluții de achitare a lui Bostănică A.V. și condamnare a lui Levinte P.S. în baza art. 152 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la modificarea învinuirii înaintate lui Levinte P.S., în sensul agravării, în baza art. 287 alin. (3) și art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, Colegiul evidențiază procesul-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din 09.10.2014

(f.d. 133, v.3), unde fiindu-i oferit cuvântul procurorului în baza art. 413 alin. (5) Cod de procedură penală, ultimul a solicitat: „*admiterea apelului în sensul declarat cu casarea sentinței Judecătoreiei Ialoveni din 06 iunie 2013 și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care: **Levinte Petru să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 287 alin. (3) Cod penal și să fie pedepsit cu închisoare la 4 ani în penitenciar de tip semiînchis; Bostănică Adrian să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 152 alin.2) lit. e) Cod penal și să fie pedepsit cu închisoare la 3 ani și în baza articolului 287 alin. (3) Cod penal și să fie pedepsit cu închisoarea la 4 ani, iar conform articolului 84 Cod penal, pentru concursul de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor să fie pedepsit definitiv Bostănică Adrian cu închisoare la 5 ani în penitenciar de tip semiînchis. A admite acțiunea civilă înaintată de partea vătămată și să fie încasat de la inculpații Levinte Petru și Bostănică Adrian, în mod solidar, a sumei de 10 000 lei în folosul părții vătămate Cernei Mihail.***

*Consider că instanța de judecată a dat o apreciere greșită probelor prezentate de procuror în cadrul cercetării judecătorești, astfel, criticând concluziile cu privire la calificarea faptei și la achitare, efectuând analiza juridică a probatoriului administrat și consider, că **este dovedită vinovăția inculpaților incriminată prin rechizitoriu**”.*

La acest capitol Colegiul constată că, deși, la etapa judecării în instanța de apel, procurorul a modificat învinuirea în privința lui Levinte P.S., în sensul agravării, învinuindu-l de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, însă din discursul acestuia în ședința de judecată în instanța de apel se atestă susținerea învinuirii înaintate prin rechizitoriu, adică în baza doar a art. 287 alin. (3) Cod penal, fapt ce duce la o situație contradictorie și incertă, neindicând motivul nesusținerii acuzării lui Levinte pe art. 152 alin (2) lit. e) Cod penal.

La fel, Colegiul consideră necesar de menționat solicitarea procurorului în recursul declarat: „*Casarea **parțială** a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09.10.2014...*”. În acest aspect, reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul atestă neargumentarea solicitării de casare parțială a deciziei instanței de apel, fiind neclară poziția recurentului în acest sens.

În concluzie, Colegiul atestă că, criticele procurorului nu sunt întemeiate și nu pot determina adoptarea unei soluții contrare celei adoptate de instanța de fond și menținută de instanța de apel.

Cu referire la preluarea de către instanța de apel a concluziilor instanței de fond, Colegiul reține că motivarea sentinței de către instanța de fond este coerentă, clară și lipsită de ambiguități și de contradicții, fiind dat răspuns la toate argumentele invocate în cadrul judecării cauzei. Ca urmare instanța de apel a fost îndreptățită să preia și să-și însușească concluziile instanței inferioare, argumente fundamentate în fapt și în drept, fiind apreciat corect faptul reluării acestora, constatându-se că la judecarea cauzei în instanța de fond nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces și concluziile puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor. Mai mult ca

atăt, Curtea de Apel în decizia adoptată a argumentat motivele preluării concluziilor instanței de fond.

În limitele configurate s-a expus și jurisprudența CtEDO, în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis vs Spania, Heile vs Finlanda). Ori, deși articolul 6 § 1 obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument în parte. Modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (Ruiz Torija vs Spania, Hiro Balani vs Spania).

Procurorul și-a bazat recursul declarat pe temeiul de casare prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce prevede că o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Cu referire la acest temei de recurs Colegiul specifică faptul că, pct. 6) al articolului menționat conține 5 temeuri care pot fi invocate în recurs, însă recurentul doar a menționat articolul, aliniatul, punctul și prevederea legală, fără a concretiza care din aceste 5 temeuri, care sunt delimitate prin conjuncția „sau” și „ori” le pune la baza cererii înaintate și prin ce se confirmă aceste temeuri. Astfel, recurentul presupune alegerea de către instanța de recurs a unui temei din cele 5 propuse, ceea ce este inacceptabil.

Alt temei pentru recurs invocat de procuror este pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce prevede că o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel în mod just a susținut concluzia instanței de fond privind pedeapsa stabilită, care întemeiat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, acestea fiind în corespundere cu prevederea legală, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului Levinte P.S., gravitatea infracțiunii săvârșite, și argumentarea aplicării unei astfel de pedepse. Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa condamnatului fiind aplicată de către instanța de apel în limitele legii.

În acest context, Colegiul penal concluzionează că argumentele invocate de către procuror în recurs sunt neîntemeiate, fapt ce determină incontestabil concluzia de respingere a recursului ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii contestate.

7. În conformitate cu prevederile art. 434 - 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2014, în cauza penală privindu-i pe **Bostănică Adrian Vasile și Levinte Petru Stepan.**

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 17 martie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun